

حسد و بد اخلاقی‌های فضای مجازی

گاهی وقت‌ها در فضای مجازی اتفاقاتی روی می‌دهد که می‌تواند تعجب همگان را برانگیزد. وقتی میدان‌داری در عرصه ناجوانمردی به بالاترین حد برسد و کانون حسد در تن برخی‌ها لبریز گردد اتراق کردن در اردوی نامردی به یک امر عادی تبدیل می‌شود.

بررسی و پیگیری بد اخلاقی‌های حاکم در فضای مجازی در اکثر موارد به ریشه‌ای به نام حسد ختم می‌شود. افراد حسود آنقدر بخیل و بخیل هستند که نمی‌توانند آنچه را که دیگران دارند ببینند و رنج نبرند.

حسادت و رفتارهای مذموم و ناپسند ناشی از آن را به انگیزه‌های مختلفی نسبت می‌دهند. دشمنی و کینه‌توزی، به‌خود نازیدن، غرور و تکبر، اظهار شگفتی از داشته‌های دیگران و عشق به ریاست و شهرت بر حرارت حسادت می‌افزایند و حسود را به بمبی خطرناک در جامعه و دشمن آرامش خود و مردم و چهره‌ای متزلزل باخصلت‌های ناپسند تبدیل می‌کنند.

آدم‌های حسود از عنایات پروردگار، محروم می‌شوند. سنایی شاعر پرآوازه ایران‌زمین علت و دلیل این ادعا را در یک بیت به زیبایی بیان کرده‌است:

خالق ما که فرد و قهار است

از حقود و حسود بیزار است

و چنین می‌شود که معمولاً حسودها از قافله پیشرفت عقب می‌مانند و به هر دری که بزنند با ناکامی هم‌آغوش می‌شوند. گفته‌اند که "هرکس آب دلش را می‌خورد"، افراد حسود هیچ‌وقت قادر به تسخیر قله‌های موفقیت و محبوبیت نخواهند شد. آن‌ها همیشه به‌دنبال سیادت و برتری و رسیدن به موقعیت دست‌وپا می‌زنند ولی شعله‌های حسادت که مدام از قلب آن‌ها خیلی‌ها را هدف قرار می‌دهد مانع از رسیدن‌شان به ساحل آرامش می‌شود. مولا علی‌بن‌ابیطالب (ع) می‌فرماید: "الحَسودُ لایَسودُ" یعنی آدم حسود سیادت و برتری نمی‌یابد.

حسود می‌تواند آثار اجتماعی، معنوی، اخروی و جسمانی متعدد داشته باشد. افراد حسود معمولاً افرادی رنجور، عصبی، پرخاشگر و افسرده هستند.

از پیامدهای حسادت و اقدامات افراد حسود در مورد انسان‌های موفق و محبوب باید به خداوند پناه برد. در آیه ۵ سوره مبارکه فلق می‌فرماید: “و پناه می‌برم به خدا از حسود وقتی که حسد بورزد”.

با اندکی تفکر و بررسی در مورد علت حسادت و آثار آن، شناسایی عوامل بد اخلاقی‌های فضای مجازی چندان کار سختی نمی‌تواند باشد.

از حسادت در تعالیم اسلامی به‌عنوان یک بیماری و بدترین بیماری‌ها یاد شده‌است. برای همه کسانی که به این بیماری مبتلا هستند باید آرزوی سلامتی و اصلاح گردد.

در حدیثی امام صادق (ع) می‌فرماید: عِقَابِ چَند چیز از امت برداشته شده‌است. از جمله حسادت تا وقتی که آثار آن در دست و زبان حاسد آشکار نشود.